

तत्रवानरयूथानिसुबहूनिवसन्ति च ॥ बहुरत्नसमाकीर्णानरैः कामरूपिभिः ॥ ४८ ॥ पुण्यापण्यवती दुर्गा चातुर्वर्ण्यपुरस्कृता ॥ विश्वकर्मकृ
ता दिव्यामन्नयोगाच्च शोभना ॥ ४९ ॥ तत्र क्षरजसंदृष्ट्वासपुत्रं वानरर्षभं ॥ यूथपालान्समाव्हाय यांश्चान्यान्प्राकृतान्हरीन् ॥ ५० ॥ तेषां संभा
व्य सर्वेषां मदीयं जनसंसदि ॥ अभिषेचय राजानमारोप्य महदासने ॥ ५१ ॥ दृष्टमात्राश्च ते सर्वे वानरेण च धीमता ॥ अस्य क्षरजसो नित्यं भवि
ष्यन्ति वशानुगाः ॥ ५२ ॥ इत्येवमुक्ते वचने ब्रह्मणा तं हरीश्वरं ॥ पुरतः कृत्य दूतो सौप्रययौ तां पुरीं शुभां ॥ ५३ ॥ सप्रविश्या निलगतिस्तां गुहां वान
रोत्तमः ॥ स्थापयामास राजानं पितामहं नियोगतः ॥ ५४ ॥ राज्याभिषेकविधिना स्नातो थाभ्यर्चितस्तथा ॥ सबद्धमुकुटः श्रीमानभिषिक्तः स्वलं
कृतः ॥ ५५ ॥ आज्ञापयामास हरीन्सर्वान्मुदितमानसः ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायां पृथिव्यां ये पुंवंगमाः ॥ ५६ ॥ वालिसुग्रीवयोरेष एष च क्षरजः पि
ता ॥ जननी चैष तु हरिरित्येतद्ब्रूमस्तुते ॥ ५७ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्विद्वान्यश्चैतच्छृणुयान्नरः ॥ सिध्यन्ति तस्य कार्यार्थामनसो हर्षवर्धनाः ॥ ५८ ॥
एतच्च सर्वं कथितं मया विभो प्रविस्तरेण हयथार्थतस्तत् ॥ उत्पत्तिरेषारजनी चराणामुक्ता तथैव हरीश्वराणां ॥ ५९ ॥ इ० वा० उ० सर्गः ॥ १ ॥
एतां श्रुत्वा कथां दिव्यां पौराणीं राघवस्तदा ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरो विस्मयं परमं ययौ ॥ १ ॥ राघवो यत्र ऋषेर्वाक्यं श्रुत्वा वचनमब्रवीत् ॥ कथेयं मह
ती पुण्या त्वत्प्रसादाच्छ्रुता मया ॥ २ ॥ बृहत्कौतूहले चास्मिन्संवृतो मुनिपुंगव ॥ उत्पत्तिर्यादृशी दिव्या वालिसुग्रीवयोर्द्विज ॥ ३ ॥ किंचित्रं मम ब्र
ह्मर्षे सुरेंद्र तपनावुभौ ॥ जातौ वानरशादू लोबलेन बलिनां वरौ ॥ ४ ॥ एवमुक्ते तुरामेण कुंभयो निरभाषत ॥ एवमेतन्महाबाहो वृत्तमासीत् पुरा कि
ल ॥ ५ ॥ अथापरां कथां दिव्यां शृणुराजन्सनातनी ॥ यदर्थं रामवैदेहीरावणेन पुरा हता ॥ ६ ॥ तत्ते हं कीर्तयिष्यामि समाधिं श्रवणे कुरु ॥ पुरा कृत
युगे रामप्रजापति सुतं प्रभुं ॥ ७ ॥ सनत्कुमारमासीनं रावणो राक्षसाधिपः ॥ वपुषा सूर्यसंकाशं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ ८ ॥